

Det kan godt ske, at hr. Kristian Jensen ryster på hovedet, men ikke desto mindre er det dét, ADAM-modellen i Finansministeriet har regnet ud. Det betyder faktisk, at der ikke er nogen egentlig beskæftigelseseffekt ved finanslovudspillet. Men så er der selvfølgelig en effekt i de ændringsforslag, som er kommet ind.

Der er bl.a. den negative effekt af portostøtten, som jo betyder færre grafiske arbejdspladser og færre journalistiske arbejdspladser. Der er hjemmeserviceområdet, som ifølge regeringen betyder minimum 600 flere arbejdsløse. Man kan sige, at det var lidt ærgerligt, at det kun var i B.T., at statsministeren lovede ikke at røre ved hjemmeserviceområdet. Havde det være i et tv-klip, så var det forslag selvfølgelig også trukket tilbage.

Så er der forringelsen af byfornyelsesområdet, og der er takstforhøjelserne på den kollektive trafik, som alt sammen trækker i den negative retning. Og det er i en situation, hvor samfundet helt åbenlyst har brug for reformer.

Så kan man stille spørgsmålet: Hvad ønsker regeringen egentlig? Hvad vil regeringen egentlig? Man kan jo ikke blive ved at køre med en almindelig vedligeholdelsesfinanslov uden større initiativer.

Regeringen har forsøgt sig med nogle reformer. Dagpengeområdet skulle give 800 mio. kr. i nedskæringer og være et første signal om en reform. Det trak man tilbage og lagde over i Velfærdskommissionen. Om alle andre initiativer og nødvendige diskussioner om velfærdsreformer, som de fleste vel er enige om er påkrævet for samfundet, siger regeringen: Ikke tale om, vi skal ikke røre ved noget, det skal i Velfærdskommissionen.

Og hvornår skal den barsle? Ja, det skal den efter næste valg. Det vil sige, at der ikke kommer nogen fornyelsesinitiativer fra denne regering. Det betyder også, at vi ikke kan regne med at få at vide af regeringen, hvad den agter at gøre. Det eneste svar, man får, hver eneste gang man spørger, er: Lad os nu se, hvad Velfærdskommissionen siger.

I SF har vi en anden opfattelse. Vi har ikke noget imod, at man sætter kloge folk til at vurdere, hvordan man kan tilrettelægge fremtiden for samfundet. Men det betyder jo ikke, at partierne hver for sig skal være idéforladte. Vi mener faktisk, at der er et alvorligt behov for store reformer i samfundet.

Vi er nødt til at erkende, at vi ikke kan blive ved i det uendelige med at give folkepension til

alle uanset den indkomst, man måtte have. Man bliver altså ikke noget socialt tilfælde pr. automatik, fordi man fylder 65 år, og slet ikke i årene, der kommer, hvor der bliver flere og flere velstillede folkepensionister.

På samme måde med børnechecken. Det er ikke rimeligt at forestille sig, at vi ud i al fremtid kan give en indkomstuafhængig overførselsindkomst til alle, uafhængigt af om man måtte have halve eller hele millioner på kontoen. Der er som sagt behov for at sætte ind med en række reformer, og vi mener, at det bør ske jo før jo bedre.

Vi mener også, det er nødvendigt af hensyn til både samfundsøkonomien, velfærdssamfundet og ikke mindst af hensyn til arbejdskraftudbuddet, at der jo bør ske en væsentlig større satsning på hele forebyggelsesindsatsen – arbejdsmiljøet, sundhedsområdet og lignende – og der bør også sættes noget mere effektivt ind omkring en effektivisering af hele den offentlige sektor.

Vi har i forbindelse med ændringsforslagene til finansloven valgt, i modsætning til tidligere, at koncentrere os om ganske få ændringsforslag, og vi har forsøgt at lancere dem, om man så må sige, i en form for pakker, sådan at vi viser et billede af – det er jo også led i den standende værdidebat – hvor det er, der er nogle markante forskelle på regeringen og Dansk Folkeparti og på de ting, som SF mener man bør lægge vægt på.

Vi har i vores forslag til ændringer lanceret et forslag om, at alle børn i skoler og daginstitutioner skulle sikres et sundt måltid mad hver dag. Vi mener også, at finansieringen hertil med rimelighed kunne komme fra en sodavandsafgift. Det er alt andet lige sundere at sikre, at børn får et ordentligt måltid mad, som gør, at de kan forbedre koncentrationen og bedre deres livsvilkår, frem for at sænke afgiften på sodavand og dermed fylde mere og mere usund væske i gaverne på ungerne med det resultat, at fedmeproblemerne accelererer og koncentrationsbesværet vokser.

Kl. 20.55

Det ville være et markant skifte, men det er også her, vi adskiller os markant fra regeringen. På samme måde foreslår vi, at der bliver sat midler af til sociale kvarterløft. Der er en lang række kvarterer, hvor der er store sociale problemer; hvor der er behov for en ekstra indsats, mere personale i skoler og daginstitutioner, flere aktive fritidstilbud osv., osv.

Vi mener, at det her ville være helt oplagt at lade det finansiere af ikke at sænke afgiften på